

Traduceri și adaptări

Mihai Eminescu

Dulce cu corp de omăt înecat în păru-i de aur,
Venera zace murind – cine o va moșteni?
Ah, în două părți deopotrivă-mpărți bogăția-i –
Ție: frumsețe ș-amor; mie: durere și dor.

*

Ce cumplit este amorul, deși dulce aparent.
Un tiran, care nu varsă decât sânge inocent.

*

Pallas – în Lacedemon – văzu pe Venera armată:
– Aide acum să luptăm, judice Paride-acum.
Venera însă răspunse: – Armată mă-nfrunți temerară?
Eu, pe când te-am învins, știi cum că goală eram.

*

– Cum poți s-omori un colibri, diamant frumos de aer?
Nu e frumos și strălucit, n-ai milă de-a lui vaier?
– De ce mai flutură și el sclipind o aripă luxoasă?
Natura mea, amicul meu, e ternă, serioasă.

*

Anii fug – cu ei viața – cu ea totul.
Azi suntem, iară mâine cinis et umbra;
Să-ncununăm a plăcerilor dulci trecătoare
Cupă de aur.

*

Cine-a făcut din trestii mai întâi și-ntâi un fluier
Și a săpat întâiul verset într-o coajă de copac,
De pe umbră pe părete zugrăvi întâia oară
O icoană. Nu; amorul nu mai e atât de grabnic.
Iară mintea e înceată.